

(Holger Neergaard) og den højtærede Minister udtalte, at de to Ting kunde ikke skilles ad. Kontrollen med de arbejdsløse hører uvægerligt sammen med Forsøget paa at komme af med dem ved Anvisning paa Arbejde. Og det vilde glæde mig, om Lovforslaget angaaende Arbejdsanvisning og dette Lovforslag kunde sættes saaledes i Forbindelse med hinanden, at der baade formelt og reelt kunde komme den overfor Offentligheden nødvendige Betryggelse.

Den højtærede Minister svarede mig paa forskellige Spørgsmaal, men et enkelt af de Spørgsmaal, jeg tillod mig at stille, blev ikke besvaret. Det kan jo være, at den højtærede Minister ikke ønskede at svare, fordi han vilde have Tid til at overveje det. Det var det Spørgsmaal, hvorvidt en Arbejdsløshedskasse, som ønskede at tilvejebringe ekstra Beløb for sine Medlemmer i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Lovforslaget om Reservefond, ikke lige saa vel kunde faa Tilskud fra det offentlige til en Paaligning i det paa-gældende Øjemed som til en tidligere indsamlet Reservefond. Jeg henstiller ganske til den højtærede Minister, om han vil svare mig i Øjeblikket eller ikke. Jeg gør blot opmærksom paa, at der i den højtærede Ministers Bemærkninger ikke var noget Svar paa dette Spørgsmaal.

Jeg skal herefter vende mig til de korte Bemærkninger, som den højtærede Minister og jeg vekslede i Mandags, efter at jeg havde talt. Den højtærede Minister havde, maaske med nogen Føje, faaet den Opfattelse, at jeg havde ment, at de Arbejdere, som jeg havde draget frem til Eksempel, ikke kunde være i Arbejdsløshedskassen — maaske med nogen Føje, siger jeg, thi i Begyndelsen af mine Bemærkninger havde jeg ikke nævnt, at jeg vel vidste, at de kunde være Medlemmer. Imidlertid havde jeg senere, gentagne Gange endda, gjort opmærksom paa, at jeg vel vidste, at de fremdeles kunde være Medlemmer af en Arbejdsløshedskasse, selv om de stod som saakaldte bemidlede, men at de sandsynligvis ikke vilde være det, fordi de ikke fik Tilskud fra det offentlige til deres Kontingent. Jeg har nemlig forudsat, at naar de er komne i den Situation at skulle betale højere Kontingent for at være Medlemmer, uagtet de maaske tilhører en ringere Fareklasse end de øvrige Medlemmer, vil de gaa ud, og det var for mig Faren ved hele den foreslaaede Ordning, at man efter dens Vedtagelse ikke som hidtil kan paalægge Fagorganisationernes Medlemmer at tilhøre

Fagets Arbejdsløshedskasse, og at man saaledes mister et Vaaben til at holde saavel de gode som de daarlige Betalere indenfor Arbejdsløshedskasserne. Dette var min Mening, men for øvrigt siger § 5 udtrykkelig i Begyndelsen, at som nydende Medlemmer af anerkendte Arbejdsløshedskasser kan kun ubemidlede Lønarbejdere optages. Hvis nu de 5 Mænd fra Hobro, som jeg nævnedes, ikke vil udsætte sig for at betale det højere Kontingent, som følger af, at deres Aarsindtægt har været over Grænsen, og som man efter Ministerens Mening kan fastsætte i Arbejdsløshedskasserne for de gode Liv, og derfor træder ud, saa er de efter den Skala, jeg brugte, aldeles ude af Stand til at blive Medlemmer, idet de anses for at være bemidlede. Hvis en Arbejder i et Aar har haft for høj Indtægt og af den Grund vil faa sit Kontingent sat op, vil han vistnok gaa ud, og han kan følgelig kun optages, naar han flytter til en By med en højere Indtægtsgrense. Dette forekommer mig at ligge i Begyndelsen af § 5. De kan selvfølgelig blive i Kassen, er der sagt, og det har jeg ogsaa bemærket, men det er lidet sandsynligt, at de bliver der, og jeg tror, det kan have sin Interesse en Smule nærmere at belyse, hvorfor de ikke vil blive der.

Jeg nævnedes i Mandags en Oversigt for Formerfaget i Danmark, der viser, at til de 33 pCt., der havde over 1,800 Kr., var der kun udbetalt 5,7 pCt. af den samlede udbetalte Understøttelse, medens derimod de, der havde under 1,200 Kr., havde faaet 70,4 pCt. deraf. Dette viser saa tydeligt som noget, at det er de saakaldte bemidlede, der hovedsagelig bærer Kassen for de ubemidlede. Hvis man rører ved dette, vil man gøre Fortræd. Nu er jeg ikke i Stand til at sige, hvor mange saakaldte bemidlede der vil være efter Former-Statistikken, thi det er ikke opgjort, men jeg har Oplysninger fra en anden Kasse, nemlig en Kasse med 1,116 Provinsarbejdere. Af disse vil efter Lovforslaget 140 gifte og 393 ugifte, i alt 533, altsaa omtrent Halvdelen, blive ansete som bemidlede, hvorimod 537 gifte og 46 ugifte, i alt 583, vil blive ansete som ubemidlede, altsaa vil kunne blive i Kassen og fra det offentlige faa Tilskud til deres Kontingent. Nu kan Kassens Vedtægt bestemme, at der skal betales højere Bidrag, dog ikke ud over det, som det offentliges Tilskud udgør. Lad os nu sætte det Tilfælde, som den højtærede Minister forudsatte, at de paa-gældende bliver i Kassen. De faar